

Král Kaše

Rudolfův nárok na českou korunu vycházel ještě z dob jeho děda, římského krále Rudolfa I. Habsburského. To byl dávný sok českého krále Přemysla Otakara II. Jejich spor začal v roce 1273, kdy byl Rudolf I. Habsburský zvolen německými kurfiřty římským králem, tedy králem celé Svaté říše římské. Jedním z volitelů byl Přemysl Otakar, který se zásadně stavěl proti volbě Habsburka. Nejradši by viděl na římském trůně sám sebe. Ani Habsburk neměl Přemysla Otakara vůbec v lásce, záviděl mu velké a bohaté království.

Vyústilo to v Rudolfovo válečné tažení, které postupně vedlo k pádu Přemysla Otakara II. a nakonec i k jeho smrti v bitvě na Moravském poli. Vítěz Rudolf později oženil následníka českého trůnu Václava II. se svou dcerou Gutou a tím si v Čechách zajistil podporu svého rodu.

Spor velmi podobně pokračoval v další generaci. Když Rudolfův syn Albrecht I. Habsburský v roce 1291 usiloval o titul římského krále, český král Václav II. jeho volbu nepodpořil, naopak mu ji překazil volbou protikandidáta Adolfa Nasavského. Václav to neudělal jen tak z trucu, vždyť Albrecht byl jeho vlastní švagr. Šlo o politické rozhodnutí, které pro českého krále vedlo k územním a mocenským ziskům.

Adolf Nasavský však vedl politiku, která se německým knížatům ani českému králi vůbec nelíbila. V létě 1298 proto došlo k nové volbě. V ní se římským králem konečně stal Albrecht I. Habsburský. Tentokrát s podporou Václava II. Ovšem tím se spor

mezi Habsburky a Přemyslovci neurovnal. Albrecht měl záslusk na uherské a polské království, která patřila Václavovi. Už jsme ostatně uvedli, že mladičkový uherský král Ladislav V. alias Václav III. musel z Uher uprchnout a vzdát se uherské koruny. V tom měl prsty právě Albrecht I. Habsburský. Měl totiž stále na paměti politikaření českého krále z roku 1291, kdy Václav II. za podporu Albrechtova protikandidáta získal bohatá pohraniční území včetně strategicky významného Chebska. Tato území chtěl Habsburk zpátky do sféry svého vlivu. Rovněž si brousil zuby na bohaté stříbrné doly v Kutné Hoře. Nárokoval si – jako římský král snad i právem – z nich daň, kterou mu měl český král vyplácet.

Ve všech krocích proti českému králi měl Albrecht I. Habsburský trochu navrch. A stál za ním i samotný papež. Albrecht si proto diktoval nehorázné podmínky, a když je Václav II. odmítl splnit, vtrhl na podzim 1304 se svým vojskem do Čech. Místo, aby zaútočil na Prahu, však oblehl Kutnou Horu. Předpokládal dvě možné reakce: Buď že na něj Václav vytáhne se svým vojskem a utkají se v otevřeném poli, čímž český král ztratí výhodu opevnění, nebo že se česká šlechta dá na jeho – Albrechtovu – stranu.

Předpoklad zraedy české šlechty nebyl ani zdaleka nereálný. Přesně to se stalo o čtvrt století dříve Přemyslu Otakarovi II. při sporech s Rudolfem I. Habsburským a fakticky to tehdy zapříčinilo pád českého vladaře. Jenže tentokrát se zrada nekonala. A dokonce ani proti Habsburkovi nikdo nevytáhl

do boje. Přicházející zima pak dobyvatele z Čech vyhnala.

Válečný střet byl odložen na další rok. Už k němu ale nedošlo, protože Václav II. zemřel. Na trůn nastoupil jeho adolescentní syn, s nímž měl Albrecht celkem snadnou práci. Připomeňme si, že Václav byl syn tehdy už zesnulé Guty Habsburské, Albrechtovy sestry, tudíž oba králové měli blízký příbuzenský vztah. Uzavřeli spolu křehkou dohodu. Václav III. strýci postoupil západní území své říše, včetně zmiňovaného Chebska, a římský král mu na oplátku slíbil, že mu nebude lézt do zelí v polském království. Jenže za rok byl mrtvý i Václav III.

Albrecht to chápal tak, že země nemá mužského nástupce trůnu, a tudíž trůn může obsadit sám, respektive dosadit na něj svého nejstaršího syna Rudolfa. To rovněž nebyla úplně nesmyslná úvaha. Naopak. Znělo to docela logicky. Od porážky Přemysla Otakara II. měli čeští panovníci vůči Habsburkům lenní povinnost, byli jim tedy svým královstvím podřízeni.

Z této podřízenosti také vycházely předchozí Albrechtovy nároky na daně ze stříbrných dolů. Teď si nárokoval rovnou celý český trůn. Trošku ale zapomněl na právo české šlechty volit krále. Proto když se Rudolf přihnal do Čech, byl už novým českým králem Jindřich Korutanský.

Útěk Jindřicha Korutanského s manželkou Annou Přemyslovnou z Prahy nelze chápat jako zbabělý. Rudolf k Praze přitáhl s velkým vojskem a s dalším početným vojskem ho následoval otec Albrecht. Jindřich se jim prakticky neměl s čím postavit na odpor. Byl sice legitimně zvolen králem, ale zdaleka ne všechny šlechtické rody jeho volbu podporovaly. Navíc když přitáhli Habsburkové, část šlechty se rychle nechala podplatit nebo jinak přesvědčit a přidala se na jejich stranu. Přeběhlíků bylo dost na to, aby v nové volbě dosadili Rudolfa na český trůn. U obou Habsburků si na oplátku vymohli dodržování zažitých privilegií, především právo

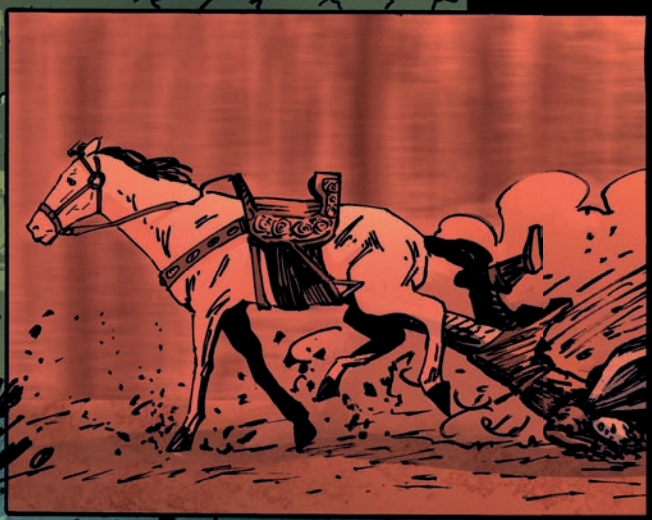
Stříbrné doly v Kutné Hoře se na konci 13. století staly zdrojem bohatství českých králů

POLOVINA ŘÍJNA 1347,
NEDALEKO MNICHOVA

CÍSAŘ LUDVÍK IV.
ZVANÝ BAVOR PŘED
NĚKOLIKA DNY ZEMŘEL
RANĚN MŤVICÍ PŘI
LOVU NA MEDVĚDY.

VIDA, CHYSTALI
JSME VÁLEČNOU VÝPRAVU
PROTI JHO VOJSKU, KTERÁ
OHROŽUJE JIH NAŠEHO
KRÁLOVSTVÍ.
TEĎ SE SITUACE
ZCELA ZMĚNILA.

CÍSAŘ
JE MRTEV, MŮJ
KRÁLI CÍSAŘSKÁ
KORUNA BUDE
BRZY VAŠE.

JARO 1348
V PRAZE

NA TOMTO
VELKÉM ÚZEMÍ
ZALOŽÍME
NOVÉ MĚSTO
PRAZSKÉ.

BUDE TO
JEDNO Z NEJVĚTŠÍCH
A NEJKRÁSNEJŠÍCH MĚST
EVROPY, KRÁLOVSKÁ
MILOSTI.

✠
A DÁME PRAZE TAKÉ UNIVERZITU.
STEJNĚ VÝZNAMNOU, JAKO JE
V PARÍŽI, BOLONI NEBO OXFORDU...

✠
...STVORÍME MĚSTO
UCENCŮ A POKROKU...